

Indtagter og Præstefaldenes Indtagter. Men jeg synes, at de ville dog i alt Fald komme til at faae en Skat, som bedre passer til det, som de for Diebliffet skulle udrede som Krigsskat. Og blive vi nu, som det jo seer ud til af de faldne Uttringer her i Salen, ved Udvalgets Forslag, da det jo kun er den halve Deel, der skal udredes iaar, saa vil jo dog denne Hartkornsskat ikke blive saa svar. Derfor synes mig, at man gjør bedst i at blive ved det, som Majoriteten har foreslaaet. I Henseende til de to Skjæpper Hartkorn, saa nægter jeg ikke, at jeg holder mig til Minoriteten. Jeg har jo allerede udtalt det, da Sagen var for til første Behandling, og det er Noget, som jeg ikke kan frasalde, da jeg ikke har hørt Noget, der har overbevist mig om det Modsatte. Med Hensyn til Tjenestefolk kan der ikke være nogen Tvivl om, at selv den Tjenestekarl, der er fri for at være Soldat; for Diebliffet maa være glad ved at yde sin Skjærv til det, som han jo dog har Andeel i og har Fordeel ved; thi det er jo dog vist, at Krigsskatten bliver saa stor for den, som har Udsbrug, i Henseende til hans Tjenestefolk, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at Tjenestekarlen kan, naar han faaer sin Løn, ligesom Udvalget her er kommet til at foreslaae, yde sin Skjærv til Krigsskatten. Det er det, jeg meente at ville sige med Hensyn til Præstegaardene og Fæstebønderne; hvorledes Forholdet skal deles mellem Fæstebønderne og Gierne, det er Noget, som jeg ikke vil være saa synderlig stærk i; men, om det bliver staaende ved det, som Krigsskatloven af 1848 foreskrev, vil det ikke være synderligt farligt, naar vi ikke faae større Skat end den, Udvalget nu er kommet til.

Winther: Der er nu blevet talt saa meget om Præsterne, at jeg ikke skal forlænge denne Discussion mere end med een Bemærkning. Jeg kan ikke indsee, at Præsterne ere andet end Embedsmænd; og altsaa heller ikke, at der er nogen Grund til at beskatte dem anderledes end andre Embedsmænd; derimod kan jeg af den Beregning, som den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2det District (Linnemann) har opstillet, see, at Embedsmændene ere meget lempeligt medtagne i Forhold til Hartkornsskatteyderne, og jeg skal derfor be-

stræbe mig for, i Forening med andre Rigsdagsmænd, at fremkomme med et Forslag til 3die Behandling om, at der skeer en Redfættelse i denne ubillig høie Bessatning af Hartkornet. Hvad de Vædringsforslag angaaer, som jeg har stillet, da synes mig det under Nr. 13 at være aldeles indlysende rigtigt; thi der er dog ikke nogen Grund til at lade en Bøngemands Bøngeslippe for Bessatning, fordi de staae i et lille Huus. En Capital, der staaer i en lille Eiendom, kan nemlig ligesaagodt tilhøre en meget rig Mand som den, der staaer i en stor Gaard. Der er ingen Grund til at staae disse Prioriteter; fordi man fritager Gieren, der er gaaet i Krig, er der ingen Grund til at fritage Capitalisten, som sidder hjemme. Hvad det under Nr. 6 stillede Forslag angaaer, saa har jeg for dette det bedste Medhold i de Motiver, der følge Udkastet i Ministerens Uttring, hvor han siger, at han antager, at Moderation og Henstand upaatvivleligt vil blive fornøden i den Deel af Jylland, som har været occuperet; det er jeg nu ganske enig med ham i; jeg kjender ogsaa blandt andet det District, hvori jeg er valgt, i denne Henseende meget nøie, og jeg veed, at der er mangfoldige Tab, som de Paaagjældende ikke kunne faae erstattede, fordi de ikke kunne beviisliggjøres. Jeg veed ogsaa, at de Tab, som Mange have lidt i deres Næring, ville trykke dem haardt, og jeg indseer ikke, at der er nogen Grund til, naar man dog vil give dem fri, saa at lade dem gaae Raadens Bei, som Ministeren har henviist dem til. Raadens Bei er altid trang. Skal man saaledes tigge sig til en Fritagelse eller Henstand, saa bliver det meget betænkeligt at gaae denne Bei. For det Andet, hvis man vil gaae denne Bei, saa kommer man i endeel Udgifter derved. Skal man søge derom og have stemplet Papir dertil, saa har man strax Udgifter; skal man have skrevet en Ansøgning, thi der er mange af disse Skatteydere, som ikke selv kunne skrive, saa koster det ogsaa Noget; skal man gjøre en Rejse til Kjøbstaden derfor, saa bliver der atter Udgifter, og paa den Maade ville de Mand, som man tilstgter at staae nogen Lettelse, blive haardere bebyrdede netop ved den Maade, hvorpaa man giver dem denne Lettelse. Derfor finder jeg, at man meget godt kunde